NORAKSTS

Lieta Nr.C04244610

PAC-0160/2015

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2015.gada 17.februārī

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Mairita Šķendere,

tiesnese Dace Jansone

un tiesnesis Normunds Riņķis

ar sekretāru Niku Redlihu

piedaloties prasītāja /pers. F/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Andim Raudiņam un atbildētāja /pers. G/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Dzintaram Zonenbergam,

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. F/ prasībā pret /pers. G/ par veselībai nodarītā kaitējuma un morālās kompensācijas piedziņu, sakarā ar /pers. F/ apelācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2012.gada 27.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. F/ (turpmāk tekstā arī – prasītājs) 2010.gada 19.februārī Rīgas apgabaltiesā cēlis prasību pret /pers.G/ (turpmāk tekstā arī – atbildētājs) par veselībai nodarītā kaitējuma un morālās kompensācijas piedziņu, lūdzot tiesu piedzīt no atbildētāja prasītāja labā 306 315,84 EUR (215 280 Ls), kas sastāv no atlīdzības par veselībai nodarīto kaitējumu 142 287,18 EUR (100 000 Ls) apmērā, morālā kaitējuma atlīdzības 142 287,18 EUR (100 000 Ls) apmērā, plastiskās operācijas veikšanai nepieciešamajiem izdevumiem 21 343,08 EUR (15 000 Ls) apmērā un ārstēšanās izdevumiem 398,40 EUR (280 Ls) apmērā, kā arī piedzīt tiesas izdevumus.

Prasībā norādīti turpmāk izklāstītie argumenti.

[1.1] Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Centra iecirknī 2009.gada 15.maijā tika uzsākts kriminālprocess Nr.11087094309 pēc Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma pazīmēm, proti, par tīšu vidēja smaguma miesas bojājumu nodarīšanu prasītājam klubā /Nosaukums A/ /adrese/9.gada 15.maijā.

Minētās kriminālietas ietvaros prasītājam tika nozīmēta tiesu medicīniskā ekspertīze un eksperta atzinumā tika norādīts, ka prasītājam nodarīti miesas bojājumi - galvas smadzeņu satricinājums, asinsizplūdums sejā, asinsizplūdums kreisās acs konjunktīvā, sistas brūces augšlūpā, daļēja kreisās auss gliemežnīcas amputācija, ādas nobrāzumi uz muguras un kreisā augšdelma (pēc kodieniem), kas pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa īslaicīgus veselības traucējumus uz laiku virs 6 dienām, bet ne ilgāk par 21 dienu.

Ar Rīgas Centra iecirkņa Kriminālpolicijas inspektores 2009.gada 7.oktobra lēmumu minētais kriminālprocess izbeigts, jo par šo noziedzīgo nodarījumu iespējams tikai privātās apsūdzības kriminālprocess.

[1.2] Ņemot vērā, ka prasītājam nebija zināms atbildētāja vārds, uzvārds un dzīvesvieta, viņam tika liegta iespēja iesniegt tiesā privātās apsūdzības lietu, jo 2009.gada 23.decembrī, kad prasītājam tika paziņota atbildētāja dzīvesvieta, lietā, saskaņā ar Krimināllikuma 56.panta pirmo daļu, jau bija iestājies noilgums.

Līdz ar to, tiesā tiek celta šī prasība.

[1.3] Prasībā norādīts, ka prasītājs 2009.gada 15.maijā atradās klubā /Nosaukums A/ Rīgā, /adrese/, kur atpūtās. Ap plkst.05.00 prasītājs ievēroja, ka ar bārmeni konfliktē divi ārzemnieki, no kuriem viens bija atbildētājs. Tā kā ārzemnieki nerunāja ne latviski, ne krieviski, bet bārmene slikti runāja angliski, prasītājs vēlējās piedāvāt savu palīdzību un pārtulkot bārmenes lūgumu apmaksāt rēķinu. Ar šo mērķi prasītājs piegāja pie atbildētāja, lai sasveicinātos un izskaidrotu situāciju, bet atbildētājs bez jebkāda iemesla iesita prasītājam ar kulaku pa seju, uzbruka prasītājam un nogrūda viņu zemē, izlauza rokas aiz muguras, lai prasītājs nevarētu pakustēties. Pēc tam atbildētājs koda prasītājam dažādās ķermeņa vietās, kā rezultātā nokoda prasītājam daļu no auss, sita ar kulakiem pa dažādām ķermeņa daļām un žņaudza. Paralēli atbildētājs par prasītāju ņirgājās arī mutiski – lamājās, kā arī ar pirkstiem satvēra prasītāja rīkli, mēģināja to salauzt, žņaudza prasītāju un bāza viņam pirkstus mutē, tā smacējot.

Prasītājs uzskata, ka atbildētājs faktiski vēlējās viņu nogalināt.

Savās liecībās atbildētājs norādīja, ka viņš esot kritis panikā un neesot kontrolējis situāciju, bet tas ir izskaidrojams ar to, ka viņš atradās stiprā alkohola reibuma pakāpē.

[1.4] Iepriekš minētās atbildētāja prettiesiskās rīcības rezultātā tika aizskarts prasītāja gods un cieņa, viņam tika sagādātas fiziskas ciešanas un morāls pazemojums. Bez tam, sakarā ar ārstēšanos slimnīcā slimnīca, prasītāja parāds slimnīcai sastādīja 398,40 EUR, ko prasītāja nevarēja samaksāt.Tā rezultātā slimnīca ir vērsusies parādu piedziņas firmā „Creditreform", kas prasītājam izsūtījusi brīdinājumu par parāda samaksu. Prasītājs tika iekļauts Fizisko personu kredītvēstures datu bāzē, kas sarežģī iespēju iegādāties preces uz pēcapmaksu un saņemt kredītus.

Iepriekš minētā rezultātā prasītājs uzskata, ka taisnīgs atlīdzinājums par viņam nodarīto morālo kaitējumu ir 142 287,18 EUR.

[1.5] Ekspertīzes atzinumā norādītais apliecina, ka prasītājam tika nodarīti miesas bojājumi, to starpā prasītājam daļēji tika nokosta auss, ko prasītājs uzskata par galvas izķēmojumu, kā rezultātā viņam ir liegta iespēja atgriezties normālā dzīvē. Arī biežās galvassāpes ir par iemeslu tam, ka prasītājs nevar iekārtoties darbā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, uzskata, ka taisnīgs atlīdzinājums par veselībai nodarīto kaitējumu ir 142 287,18 EUR.

[1.6] Pēc notikušā prasītājs laika periodā no 2009.gada 15.maija līdz 25.maijam ārstējās RP SIA „Rīgas 1.slimnīca", kur palika parādā 398,40 EUR. Uzskata, ka no atbildētāja par labu prasītājam ir piedzenami ārstēšanās izdevumi iepriekš norādītās summas apmērā.

[1.7] Prasītājs 2010.gada 13.janvārī vērsās SIA „Medserviss", kas veic plastiskās operācijas, lai saņemtu konsultāciju jautājumā par kreisās auss gliemežnīcas atjaunošanu. No pacienta medicīniskās kartes izraksta redzams, ka prasītājam ir jāveic dažādas ķirurģiskās operācijas, ādas lēveru transplantācijas operācijas, nepieciešama ilgstoša stacionāra ārstēšana, kā rezultātā ārstēšanās izmaksas varētu sastādīt aptuveni 21 343,08 EUR, ko lūdz piedzīt no atbildētāja.

[1.8] Līdz pat šim laikam prasītājs nav saņēmis no atbildētāja nekādas naudas summas, ne par prasītājam nodarītajiem tiešajiem zaudējumiem, kas bija saistīti ar prasītāja ārstēšanos slimnīcā un sabojāto apģērbu, ne par prasītājam nodarīto kaitējumu veselībai un morālajām ciešanām.

[1.9] Prasītāja ieskatā lietā pastāv visi četri priekšnoteikumi civiltiesiskai atbildībai, proti, personas prettiesiska darbība vai bezdarbība; kaitējums vai zaudējumu fakts; cēloniskais sakars starp personas prettiesisko darbību un sekām, kas iestājušās šīs darbības rezultātā un personas vaina.

[1.10] Prasība pamatota ar Satversmes 92.pantu, 93.pantu, 94.pantu, 111.pantu un Civillikuma 5.pantu, 1635.pantu, 1779.pantu, 1782.pantu, 2347.pantu un 2349.pantu.

[2] Atbildētājs rakstveida paskaidrojumos par prasību norāda, ka prasību neatzīst un lūdz to noraidīt, jo prasītājs prasības pieteikumā 2009.gada 15.maija notikumus klubā „Roxbury" ir atspoguļojis nepatiesi un vienpusēji.

[2.1] Paskaidrojumos norādīts, ka 2009.gada 15.maijā atbildētājs ar savu paziņu apmeklēja klubu „Roxbury" /adrese/, kur viņam tika pasūtīta viena glāze alus. Kad viņi vēlējās iet projām, atbildētāja paziņa piegāja pie bāra un palūdza rēķinu, ko bārmene viņam pasniedza. Atbildētājs redzēja, ka viņa paziņa par kaut ko ir neizpratnē un piegāja pie bāra, kur ieraudzīja, ka rēķina summa ir milzīga, vairākos simtos un tajā ir norādīts, ka viņi ir pasūtījuši šampanieti, kokteiļus un citus dzērienus, kaut gan viņi neko vairāk par alu nebija pasūtījuši. Līdz ar ko izsniegtais rēķins nebija pamatots.

Atbildētājs korektā manierē sarunā ar bārmeni centās šo jautājumu noskaidrot, bet viņa sāka kliegt, lai maksājot rēķinu. Pēc

tam pie atbildētāja vērsās prasītājs, kurš draudīgā tonī pieprasīja apmaksāt rēķinu. Atbildētājs sajuta, ka prasītājs ir negatīvi un agresīvi noskaņots pret atbildētāju, varētu atbildētāju reāli apdraudēt, fiziski izrēķinoties.

Prasītājs piedāvāja bārmenei visu naudu, kas viņam bija, aptuveni 60 Ls, kas bija pietiekami, lai apmaksātu rēķinu par viņu izdzertajiem dzērieniem, taču bārmene tos nepieņēma, un turpināja pieprasīt izsniegtā rēķina apmaksu. Prasītājs visu laiku atradās blakus, bet izejas durvis bija aizšķērsojis apsardzes darbinieks. Tajā brīdī klubā viņi bija vienīgie apmeklētāji.

Saprotot, ka bārmene no savas prasības apmaksāt rēķinu neatkāpsies, un ņemot vērā prasītāja un apsarga izturēšanos, atbildētājs lūdza izsaukt policiju, lai mierīgā ceļā atrisinātu domstarpības. Atbildētājs juta apdraudējumu veselībai, jo pats pēc profesijas ir policijas darbinieks un savā profesionālajā ikdienas darbā saskaras ar agresīvi noskaņotiem un uz konflikta izraisīšanu tendētiem cilvēkiem. Viņš cerēja, ka policija viņam dos iespēju atrisināt domstarpības par rēķina apmaksu un nomierināt abus pret atbildētāju agresīvi noskaņotos vīriešus, bet bārmene atteicās izsaukt policiju un turpināja pieprasīt rēķina apmaksu.

Redzot, ka policija netiek izsaukta, lai izvairītos no fiziskas izrēķināšanās, atbildētājs ar savu paziņu nolēma bēgt no kluba pa tualetes logu, taču ārpusē viņus sagaidīja prasītājs un vēl viens vīrietis, kuri piespieda viņus atgriezties kluba telpās, kur apsargs aizslēdza kluba durvis, ielika atslēgu sev kabatā, un palika sargāt durvis, bet prasītājs pienāca pie atbildētājam un vēl kategoriskākā un agresīvākā veidā pieprasīja apmaksāt rēķinu.

Saprotot, ka prasītājs gatavojas uzbrukt, atbildētājs, lai atvairītu uzbrukumu, iesita prasītājam pa seju, pēc kā prasītājs satvēra atbildētāju un nogāza viņu uz grīdas. Atbildētājs sajuta sitienus pa galvu, seju un citām ķermeņa vietām, kā arī ieraudzīja, ka viņu sit otrs vīrietis. Sajūtot reālus draudus savai dzīvībai, atbildētājs centās aizstāvēties. Viņam izdevās ar kājām atstumt prasītāju, kurš nokrita uz grīdas, un viņi turpināja cīnīties. Pēc kāda laika atbildētājs pamanīja, ka apsargs iziet pa durvīm, un atbildētājs nobijās, ka viņš pasauks palīgā savus draugus un, fiziski izrēķinoties ar atbildētāju, nodarīs viņam vēl lielāku kaitējumu veselībai un dzīvībai. Lai aizstāvētos un atbrīvotos no prasītāja, atbildētājs viņam iesita no sāniem pa galvu un tā atbildētājam izdevās no viņa atbrīvoties. Atbildētājs vērsās pie bārmenes ar lūgumu, lai nekavējoties viņu izlaiž no kluba, kā arī atkārtoti lūdza izsaukt policiju. Pēc tam atbildētājs izdzirdēja durvju vēršanas skaņu un sadzirdēja cilvēku balsis, bet, tā kā viņš zināja, ka pēc viņa lūguma policija netika izsaukta, viņš domāja, ka atgriežas apsargs ar saviem draugiem, lai ar atbildētāju fiziski izrēķinātos. Tā kā atbildētājs bija viens pats, lai aizstāvētos, viņš paņēma rokās divas alkohola pudeles. Redzot, ka klubā ienāk policijas darbinieki, atbildētājs bija priecīgs, ka incidents ir beidzies, un nolika pudeles. Viens no policijas darbiniekiem saslēdza atbildētājam rokas uz muguras roku dzelžos un lūdza nogulties uz grīdas, ko atbildētājs izpildīja, pēc kā viens no klātesošajiem iespēra viņam ar kāju pa seju, kā rezultātā viņam asiņoja deguns, kas vēlāk izrādījās lauzts un Lielbritānijā viņam tika veikta operācija.

Notikušā rezultātā atbildētājam tika nodarīti miesas bojājumi - sasista apakšlūpa, zilumi acu rajonā un dažādās ķermeņa vietās, ilglaicīgas muguras un kakla sāpes, kā arī divas dienas turpinājās vemšana, bet regulāras galvas sāpēs turpinājās vēl divas nedēļas pēc incidenta. To apliecina 2009.gada 15.maija aizturēšanas protokols, no kura redzams, ka atbildētājam ir zilumi zem abām acīm, pārsista iekšlūpa, sasists deguns, sasists krūšu kurvis, kura rajonā ir acīmredzami zemādas asinsizplūdumi, paša atbildētāja uzņemtas fotogrāfijas, kā arī 2009.gada 8.oktobra lēmums par kriminālprocesa izbeigšanu.

Deguna operācijas dēļ viņam nācās četras nedēļas kavēt darbu.

[2.2] Atbildētājs pēc incidenta tika aizturēts un nogādāts policijas iecirknī, bet vēlāk sakarā ar lielām sāpēm, viņš tika nogādāts uz pārbaudēm slimnīcā.

[2.3] Nav pamatots prasītāja apgalvojums, ka atbildētājs notikuma brīdī bija stiprā alkohola reibumā, jo to nepierāda neviens lietā esošs pierādījums. Notikuma brīdī atbildētājs rīkojās vienīgi pašaizsardzības nolūkos.

[2.4] Atbildētājs uzskata, ka nav veicis nekādas prettiesiskas darbības, par kurām viņu varētu vainot, līdz ar to viņam nav pienākums maksāt jebkādas kompensācijas prasītājam.

[2.5] Prasītājs nav iesniedzis lietā pierādījumus tam, ka viņš būtu apmaksājis ārstēšanās izdevumus 398,40 EUR apmērā, vai veicis plastiskās operācijas, kuras būtu apmaksājis.

Tā rezultātā nav konstatējams prasītāja tagadējās mantas samazinājums un nav tiesiska pamata atzīt, ka prasītājam ir tiesības uz ārstēšanās izdevumu atlīdzību.

[2.6] Attiecībā uz atrautās peļņas atlīdzību prasītājs nav iesniedzis konkrētus aprēķinus, ne šādu aprēķinu veikšanu pamatojošus pierādījumus. Pieprasītā kompensācija uzskatāma par neadekvātu un nesamērīgu.

[2.7] 2009.gada 7.septembra lēmumā par kriminālprocesa izbeigšanu, atsaucoties uz veikto ekspertīzi, norādīts, ka prasītājam auss gliemežnīcas fragmenti ir atdalīti audu pārstiepšanas un noraušanas rezultātā, iespējams ar zobiem, bet uz izmeklēšanai iesniegtajiem objektiem zobu nospiedumu pēdas netika konstatētas. Līdz ar to nav pamata apgalvojumam, ka prasītājam auss tika traumēta tieši atbildētāja rīcības, un tieši kodienu, rezultātā.

[3] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2012.gada 27.decembra spriedumu /pers. F/ prasība pret /pers. G/ par veselībai nodarītā kaitējuma un morālās kompensācijas piedziņu noraidīta zemāk norādīto apsvērumu dēļ.

[3.1] Tiesa nodibinājusi, ka lietā nepastāv strīds, ka 2009.gada 15.maijā klubā „Roxbury" /adrese/, starp atbildētāju, viņa draugu un minētā kluba bārmeni izcēlās konflikts saistībā ar rēķina apmaksu, kā rezultātā prasītājs iesaistījās incidentā ar atbildētāju.

[3.2] Rīgas reģiona pārvaldes Rīga Centra iecirknī 2009.gada 15.maijā tika uzsākts kriminālprocess Nr.11087094309 pēc Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma pazīmēm par tīšu vidēja smaguma miesas bojājumu nodarīšanu prasītājam klubā „Roxbury".

Minētā kriminālprocesa ietvaros prasītājam tika nozīmēta tiesmedicīniskā ekspertīze, un eksperta atzinuma Nr.15-1403 secinājumos norādīts, ka prasītājam miesas bojājumi asinsizplūdumi, brūces sejā, galvas smadzeņu satricinājums - varēja rasties 2009.gada 15.maijā cietu, trulu priekšmetu iedarbības rezultātā; ādas nobrāzumi uz muguras, kreisās rokas un kreisās auss gliemežnīcas daļēja amputācija - varēja rasties 2009.gada 15.maijā cietu priekšmetu ar relatīvi noasinātu malu/galu iedarbības rezultātā (cilvēka zobu kodiena rezultātā), kā arī tas, ka šie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa īslaicīgus veselības traucējumus uz laiku virs 6 dienām, bet ne ilgāk par 21 dienu.

No krimināllietas Nr.11087094309 materiālos esošā eksperta atzinuma Nr.57 redzams, ka izmeklēšanai tika iesniegti četri bioloģiskie objekti, kas pēc savām anatomiskajām īpašībām ir auss gliemežnīcas mīksto audu un skrimšļu fragmenti. Eksperta atzinumā secināts, ka šie fragmenti ir atdalīti audu pārstiepšanas un noraušanas rezultātā, nodarīti ar truliem priekšmetiem, iespējams, ar zobiem. Uz izmeklēšanai iesniegtajiem objektiem zobu nospiedumu pēdas nav konstatētas.

2009.gada 18.maijā atbildētāju apskatījis ārsts Plimutā, apskates rezultātā konstatējot, ka atbildētājam ir pietūcis deguns, zilums zem kreisās acs, zilumi uz krūškurvja priekšējās sienas labajā pusē ar sāpēm priekšējo ribu apakšdaļā, zilumi uz labās rokas ar nobrāzumiem gan uz kreisā, gan labā elkoņa, sāpes kreisajā sternoklavikulārajā savienojumā, griezums labajā iekšējā vaigā un labajā apakšlūpā.

Ar 2009.gada 7.oktobra lēmumu minētais kriminālprocess izbeigts, jo par šo noziedzīgo nodarījumu iespējams tikai privātās apsūdzības kriminālprocess.

[3.3] Atsaucoties uz Civillikuma 1635., 1779.pantu un 2347.panta pirmo daļu, tiesa atzinusi, ka lietas izskatīšanas gaitā netika iegūti objektīvi pierādījumi tam, ka prasītājam prasībā norādītie miesas bojājumi būtu nodarīti tieši atbildētāja darbību, kas būtu atzīstamas par prettiesiskām, rezultātā.

No atbildētāja sniegtajām liecībām kriminālprocesa ietvaros un paskaidrojumiem par prasību izriet, ka visas viņa darbības minētajā notikumā bija vērstas uz to, lai viņš aizstāvētos no fiziskas izrēķināšanās.

[3.4] Tiesa atzinusi, ka lēmumi par kriminālprocesa izbeigšanu pierāda, ka gan prasītājam, gan atbildētājam 2009.gada 15.maijā notikušā incidenta rezultātā ir bijuši nodarīti viegli miesas bojājumi, taču tie nepierāda tieši kuras personas darbības rezultātā minētie miesas bojājumi ir nodarīti.

[3.5] Tiesa norāda, ka, saskaņā ar Civillikuma 1636.panta noteikumiem, tiesību aizskāruma nav, ja kāds tikai izlieto sev piederošu tiesību, vai darbojas pēc aizskartās personas gribas, vai arī ar pēdējās nelikumīgu darbību piespiests uz atļautu pašaizstāvību.

[3.5.1] Prasītājs savā sūdzībā Rīgas pilsētas Centra rajona prokuroram, gan savās liecībās, kas sniegtas cietušā statusā kriminālprocesā ietvaros, norāda, ka viņu sita divi cilvēki. Sūdzībā prasītājs tieši norādījis, ka viņam nav saprotams, kādēļ krimināllietā kā aizdomās turētais figurē tikai /pers. G/, jo jau savā iesniegumā viņš esot minējis, ka miesas bojājumus viņam nodarīja divi cilvēki. Minētais izriet arī no liecinieka /pers. J/ liecībām kriminālprocesa ietvaros.

[3.5.2] Eksperta atzinumā Nr.57 norādīts, ka uz izmeklēšanai iesniegtajiem objektiem (auss gliemežnīcas mīkstie audi un skrimšļaudu fragmenti) zobu nospiedumu pēdas nav konstatētas, kā arī secināts, ka fragmenti ir atdalīti audu pārstiepšanas un noraušanas rezultātā, nodarīti ar truliem priekšmetiem, iespējams, ar zobiem.

Tiesa secinājusi, ka lietā esošie materiāli nesatur pierādījumus tam, ka eksperta atzinumā norādītie miesas bojājumi prasītājam būtu nodarīti tieši atbildētāja prettiesisku darbību rezultātā. Minētais eksperta atzinums nedod pamatu izdarīt secinājumu, ka prasītājam auss daļa ir tikusi tieši nokosta.

[3.5.3] Tiesa atzinusi, ka, izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus, ir pamats uzskatīt, ka atbildētāja rīcība attiecībā pret prasītāju izrietēja no nepieciešamības uz pašaizstāvību, kā rezultātā secinājusi, ka nav konstatēts viens no zaudējumu atlīdzības priekšnosacījumiem, proti, atbildētāja prettiesiska rīcība.

[3.6] Tiesa konstatējusi, ka uz lietas izskatīšanas brīdi prasītājam nekādi izdevumi saistībā ar ārstēšanos nav bijuši, bet prasībā minētās summas ir atzīstamas par izdevumiem, kas iespējami nākotnē.

Tiesa atzinusi, ka nav konstatējams prasītāja tagadējās mantas samazinājums saistībā ar viņam 2009.gada 15.maijā nodarītajiem miesas bojājumiem un nav tiesiska pamata atzīt, ka viņam ir tiesības uz kādu ārstēšanās izdevumu atlīdzību. Ja prasītājs uzskata, ka zaudējumi saistībā ar minēto miesas bojājumu nodarīšanu viņam vēl stāv priekšā, tad tas, atbilstoši Civillikuma1771.panta nosacījumiem, dod viņam tiesības uz nodrošinājumu, bet nevis tiesību uz atlīdzību.

Līdz ar to, tiesa atzinusi, ka prasītājs nav pierādījis vēl vienu no zaudējumu atlīdzības nepieciešamajiem priekšnosacījuiem,

proti, zaudējumu esamību un to konkrēto apmēru.

[3.7] Attiecībā par sagaidāmās peļņas atrāvumu, tiesa konstatējusi, ka prasītājs nav iesniedzis nekādus konkrētās peļņas aprēķinus, ne šādu aprēķinu veikšanu pamatojošus pierādījumus, kas ļautu atrautās peļņas aprēķinu atzīt par tādu, kas pierādīts līdz Civillikuma 1787.pantā minētajai ticamības pakāpei. Bez tam, norādot uz šo faktu prasībā, prasītājs attiecībā uz sagaidāmās peļņas atrāvumu nav izvirzījis nekādus prasījumus.

[3.8] Prasības daļā par veselībai nodarītā kaitējuma atlīdzības piedziņu, tiesa, norādot, ka nav konstatēts fakts, ka prasītājam prasības pieteikumā norādītie miesas bojājumi ir nodarīti tieši atbildētāja prettiesiskas darbību rezultātā, atzinusi, ka arī šajā daļā prasība ir noraidāma. Vienlaicīgi tiesa norādījusi, ka nav pamata apspriest atbildētāja atbildību, pamatojoties uz Civillikuma 2349.panta nosacījumiem, jo šīs likuma normas nosacījumi piemērojami saistībā ar Civillikuma 2347.panta nosacījumiem, proti, jākonstatē, ka Civillikuma 2349.pantā minētās sekas ir iestājušās personas prettiesiskas darbības rezultātā, kas šajā gadījuma nav konstatēts.

[3.9] Izvērtējot prasības pamatotību daļā par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu, tiesa, atsaucoties uz Civillikuma 1635.pantu, secinājusi, ka arī šajā daļā prasība ir noraidāma, jo prasītājs nav pierādījis morālā kaitējuma nodarīšanas faktu.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu, morālā kaitējuma esamība nav jāpierāda gadījumos, ja neatļauta darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums, bet citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam ir jāpierāda.

Tiesa atzinusi, ka nav pamata uzskatīt, ka atbildētājs attiecībā pret prasītāju būtu izdarījis noziedzīgu nodarījumu.

Ievērojot to, ka atbildētājs ar spēkā stājušos tiesas spriedumu nav atzīts par vainīgu kāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas būtu saistīts ar miesas bojājumu nodarīšanu prasītājam, tiesa atzinusi, ka prasītājam nodarītie miesas bojājumi nav tikuši nodarīti noziedzīga nodarījuma rezultātā un prasītājam morālā kaitējuma esamība ir jāpierāda.

Par nepamatotu tiesa uzskatījusi prasītāja norādīto argumentu, ka viņš nav vērsies tiesā ar sūdzību kriminālprocesa uzsākšanai privātās apsūdzības kārtībā, jo viņam nebija zināma atbildētāja dzīves vieta. Prasītājam kā cietušajam pēc kriminālprocesa izbeigšanas bija tiesības iepazīties ar lietas materiāliem, kā rezultātā nepastāvēja šķēršļi uzzināt atbildētāja dzīves vietu.

Tā kā lēmums par kriminālprocesa izbeigšanu tika pieņemts 2009.gada 7.oktobrī, prasītājam bija iespēja Krimināllikumā noteiktajā termiņā (6 mēneši) iesniegt tiesā sūdzību privātās apsūdzības kārtībā, ko viņš nav izdarījis.

[4] Par apgabaltiesas spriedumu, pārsūdzot to pilnā apmērā, apelācijas sūdzību iesniedzis /pers. F/.

Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem apsvērumiem.

[4.1] Apelatora ieskatā, tiesa noraidot prasību, atsaucoties uz Civillikuma 1636.pantu, nepamatoti atzinusi, ka atbildētājs izmantojis tiesības uz atļautu pašaizstāvību.

Apelators norāda, ka atbildētājs bez iemesla nodarījis viņam miesas bojājumus laikā, kad apelators vērsās pret atbildētāju kā pret sabiedriskās kārtības pārkāpēju, jo atbildētājs bija uzsācis konfliktu ar kluba /Nosaukums A/ bārmeni, nevēloties samaksāt rēķinu.

Apelatora ieskatā, viņam nodarītie miesas bojājumi, kuru nodarīšanas faktu apliecina kriminālprocesa ietvaros veiktā ekspertīze, un atbildētāja rīcība nodarot šos miesas bojājumus, nevar tikt atzīta par atļautu pašaizstāvību Civillikuma 1636.panta izpratnē.

Pats atbildētājs savās liecībās ir norādījis, ka viņš esot kritis panikā un neesot kontrolējis savu rīcību.

Lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka apelators būtu nodarījis miesas bojājumus atbildētājam, kā arī tam, ka atbildētājam bija nepieciešams no apelatora aizstāvēties.

[4.2] Kriminālprocesa ietvaros nepastāvēja strīds par miesas bojājumu nodarīšanu apelatoram. Kriminālprocess tika izbeigts tikai tā iemesla dēļ, ka par noziedzīgo nodarījumu, par kuru uzsākts kriminālprocess, ir iespējams tikai privātās apsūdzības kriminālprocess.

[4.3] Prasītājs laika periodā no 2009.gada 15.maija līdz 25.maijam ārstējās RP SIA „Rīgas 1.slimnīca", kur viņam tika konstatēts galvas smadzeņu satricinājums, kreisās auss gliemežnīca traumatiska amputācija, sistas brūces sejā un ķermeņa sasitumi, kā arī tika konstatēts stāvoklis pēc žņaugšanas un bija asinsizplūdums kreisajā acī. Tikai atbildētājs ar elkoni žņaudza prasītāju un iebāza viņa mutē pirkstus līdz krūšu kaula rokturim. Slimnīcā tika arī noskaidrots, ka prasītājs neatradās alkohola reibuma stāvoklī un asinīs etanols netika konstatēts.

Prasītājs par ārstēšanos RP SIA „Rīgas 1.slimnīca" palika parādā 398,40 EUR un šī iemesla dēļ slimnīca ir vērsusies parādu piedziņas firmā „Creditreform", kas prasītājam izsūtījusi brīdinājumu par parāda samaksu. Tie ir ne tikai prasītāja tiešie zaudējumi, bet tas ir arī prasītājam nodarītais morālais aizskārums, jo pati par sevi atrašanās šādā parādnieku sarakstā ir viņa godu un cieņu pazemojoša.

[4.4] 2010.gada 13.janvārī prasītājs vērsās pēc konsultācijas SIA „Medserviss", kas veic plastiskās operācijas, kur noskaidroja, ka auss gliemežnīcas atjaunošanai viņam ir jāveic dažādas ķirurģiskās operācijas, ādas lēveru transplantācijas operācijas, nepieciešama ilgstoša stacionāra ārstēšana, un ārstēšanās izmaksas varētu būt aptuveni 21 343,08 EUR.

[4.5] Apelators ir zaudējis darbu, jo viņam bieži sāp galva, kas liedz viņam iekārtoties darbā. Taču galvenais faktors, kas liedz prasītājam atgriezties normālā dzīvē, ir auss gliemežnīcas trūkums, kas faktiski ir izķēmojis viņa galvu. Izdevumus, ka nepieciešami plastiskajai operācijai var traktēt kā tiešos zaudējumus, jo prasītājam ir tiesības izvēlēties ārstu pēc sava ieskata, kā arī „varbūtēju atrauto peļņu", ko viņš lūdza piedzīt no atbildētāja. Prasītājs nav vainojams pie tā, ka viņam pašlaik nav naudas šādas operācijas veikšanai.

[4.6] Apelators nevēlas iedzīvoties uz atbildētāja rēķina, bet vēlas saņemt atbilstošu kompensāciju, lai varētu aizmirst tās ciešanas un pazemojumus, kas viņam tika sagādātas, atņemot veselību, sakropļojot viņu un pazemojot viņa godu un cieņu. Uzskata, ka atbildētājam kā Apvienotās Karalistes policijas darbiniekam ir pietiekoši naudas līdzekļu, lai segtu prasītājam nodarīto morālo kaitējumu un apmaksātu viņa ārstniecības izdevumus.

[5] Tiesas sēdē paskaidrojumus sniedza prasītāja un atbildētāja pilnvarotie pārstāvji.

[5.1] Prasītāja pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Andis Raudiņš tiesas sēdē paskaidroja, ka uztur apelācijas sūdzību un lūdz apmierināt prasību, pamatojoties uz prasībā un apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem.

[5.2] Atbildētāja pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Dzintars Zonenbergs tiesas sēdē paskaidroja, ka apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu un lūdza noraidīt prasību, pamatojoties uz apstākļiem, kas norādīti rakstveida paskaidrojumos, kas iesniegti par prasību un nolasīti tiesas sēdē.

Motīvu daļa

[6] Novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus kopumā ar pušu pārstāvju paskaidrojumiem tiesas sēdē, kā arī prasībā, atbildētāja rakstveida paskaidrojumos un apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem, Civillietu tiesu palāta atzīst, ka prasība ir noraidāma kā nepamatota.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmās daļas noteikumiem apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības, sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

Prasītājs pirmās instances tiesas spriedumu ir pārsūdzējis pilnā apmērā.

[8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 430.panta trešo daļu, fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Apelācijas sūdzībā nav apstrīdēti zemāk norādītie pirmās instances tiesas konstatētie fakti.

[8.1] 2009.gada 15.maijā bāra /Nosaukums A/ telpās /adrese/, prasītāja un atbildētāja starpā norisinājies incidents, kura laikā prasītājs guva vieglus miesas bojājumus.

[8.2] Par iepriekš minēto faktu 2009.gada 15.maijā Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Centra iecirknī tika uzsākts kriminālprocess Nr. 11087094309 pēc Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma pazīmēm par tīšu vidēja smaguma miesas bojājumu nodarīšanu prasītājam.

Šī kriminālprocesa ietvaros prasītājs ir atzīts par cietušo, bet atbildētājs – par aizdomās turēto, kuram sākotnēji piemērotais drošības līdzeklis – paziņojums par sūtījuma saņemšanas adresi, atcelts ar 2009.gada 7.oktobra procesa virzītāja lēmumu par kriminālprocesa izbeigšanu.

[8.3] Minētā kriminālprocesa ietvaros veiktas vairākas ekspertīzes ekspertīzes.

[8.3.1] Prasītājam 2009.gada 16.jūnijā ir veikta tiesmedicīniskā ekspertīze (eksperta atzinums Nr.15-1403), kurā secināts, ka prasītājam ir konstatēti šādi miesas bojājumi – galvas sasitums ar galvas smadzeņu satricinājumu, asinsizplūdums sejā, asinsizplūdums kreisās acs konjunktīvā, sistas brūces augšlūpā, daļēja kreisās auss gliemežnīcas traumatiska amputācija, ādas nobrāzumi uz muguras un kreisā augšdelma (pēc kodieniem), kas varēja rasties 2009.gada 15.maijā lēmumā, cietušā un medicīnas dokumentos norādītajos apstākļos. Asinsizplūdumi, brūces sejā, galvas smadzeņu satricinājums – cietu, trulu priekšmetu iedarbības rezultātā, bet ādas nobrāzumi uz muguras, kreisās rokas un kreisās auss gliemežnīcas daļēja amputācija – cietu priekšmetu ar relatīvi noasinātu malu/galu iedarbības rezultātā (cilvēka zobu kodiena rezultātā).

Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa īslaicīgus veselības

traucējumus uz laiku virs 6 dienām, bet ne ilgāk par 21 dienu.

[8.3.2] 2009.gada 18.jūnijā pabeigta lietisko pierādījumu ekspertīze (eksperta atzinums Nr.57), kurā secināts, ka izmeklēšanai iesniegtie četri bioloģiskie objekti pēc savām anatomiskām īpatnībām ir auss gliemežnīcas mīksto audu un skrimšļaudu fragmenti, kas atdalīti ar audu pārstiepšanas un noraušanas rezultātā, nodarīti ar truliem priekšmetiem, iespējams, ar zobiem. Uz izmeklēšanai iesniegtajiem objektiem zobu nospiedumu pēdas nav konstatētas, bet konstatētas zilas, melnas un sarkanas krāsas tekstilšķiedras.

[8.4] Ar 2009.gada 28.septembra Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas centra iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektora lēmumu iepriekš minētais kriminālprocess izbeigts daļā par tīša vidēja smaguma miesas bojājumu izdarīšanu pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas, turpinot kriminālprocesu pēc Krimināllikuma 130.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma pazīmēm.

Ar 2009.gada 7.oktobra Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas centra iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektora lēmumu iepriekš minētais kriminālprocess izbeigts sakarā ar to, ka par šo noziedzīgo nodarījumu iespējams tikai privātās apsūdzības kriminālprocess.

[8.5] Kriminālprocess privātās apsūdzības ietvaros nav uzsākts. Kriminālprocesa ietvaros atbildētājs nav atzīts par vainīgu kāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pret prasītāju.

[9] Apelācijas sūdzībā ir apstrīdēti pirmās instances tiesas secinājumi, ka lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka:

- miesas bojājumi prasītājam nodarīti atbildētāja prettiesiskas rīcības rezultātā, kā rezultāta tiesai nebija pamats atsaukties uz Civillikuma 1636.pantu;

- ka prasībā norādītos miesas bojājumus prasītājam būtu nodarījis tieši atbildētājs;

- ka nav konstatēts prasītāja tagadējās mantas samazinājums.

[10] Izvērtējot prasības pamatotību, atbilstoši prasībā un apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem, Civillietu tiesu palāta atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti, atbilstoši lietā iegūtajiem un novērtētajiem pierādījumiem, ir atzinusi, ka /pers. F/ prasība kā nepamatota ir noraidāma.

Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

[10.1] Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, Civillietu tiesu palāta atzīst, ka šajā lietā pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, kā arī uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi, un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams.

[10.2] Pirmās instances tiesa, atbilstoši lietā iesniegtajiem pierādījumiem, pamatoti ir konstatējusi, ka lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēti visi priekšnosacījumi, lai iestātos atbildētāja civiltiesiskā atbildība saskaņā ar Civillikuma 2347., 2349., 1635., 1779. un 1782.pantu, proti, lietas izskatīšanas gaitā, neskatoties uz to, ka puses neapstrīd pašu incidenta faktu, nav konstatēts, ka visi prasītājam konstatētie miesas bojājumi, uz kuriem norādīts prasībā, ir nodarīti atbildētāja prettiesiskas rīcības rezultātā, kā arī nav

konstatēts prasītāja tagadējās mantas samazinājums vai sagaidāmās peļņas atrāvums.

Tiesa, izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus, atsaucoties uz Civillikuma 1636.pantu, pamatoti ir atzinusi, ka atbildētāja rīcība attiecībā pret prasītāju izrietēja no nepieciešamības uz pašaizstāvību.

[10.3] Civillietu tiesu palāta pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajai motivācijai un atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda. Konstatējot, ka iztrūkst pirmais no civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumiem, kas jākonstatē, lemjot jautājumu par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu, proti, atbildētāja prettiesiska darbība, kuras rezultātā morālais kaitējums vai veselībai nodarītai kaitējums izdarīts, tiesa tiek atbrīvota no pienākuma vērtēt jautājumu par kaitējuma esamību un cēlonisko sakaru, kā arī no pienākuma noteikt morālā kaitējuma un veselībai nodarītā kaitējuma atlīdzības apmēru.

Pirmās instances tiesa pamatoti norādījusi, ka pie apstākļiem, ka atbildētājs kriminālprocesa ietvaros nav atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, prasītājam ir jāpierāda fakts, ka tieši atbildētāja prettiesiskas rīcības rezultātā viņam ir nodarīti miesas bojājumi, kas kalpojuši par pamatu prasības celšanai. Savukārt atbildētājam ir jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Pirmās instances tiesa, atsaucoties uz kriminālprocesa ietvaros sniegtajām liecībām un paskaidrojumiem, kā arī paša prasītāja rakstītajām sūdzībām, pamatoti ir atzinusi, ka konfliktā piedalījās ne tikai prasītājas un atbildētājs, bet arī citas personas, kā arī pamatoti atzinusi, ka kriminālprocesa materiāli neapliecina faktu, ka prasībā norādītos miesas bojājumus prasītājam būtu nodarījis tieši atbildētājs.

[11] Analizējot apelācijas sūdzības argumentus, Civillietu tiesu palāta atzīst, ka tie nevar kalpot par pamatu tam, lai izdarītu pretējus secinājumus pirmās instances tiesas izdarītajiem.

[11.1] Par nepamatotu ir atzīstams apelācijas sūdzības arguments, ka pirmās instances tiesa nepamatoti atsaukusies uz Civillikuma 1636.panta noteikumiem.

Pirmās instances tiesa, konstatējot pušu starpā notikušā incidenta faktu un apstākļus, pie kuriem šis incidents pušu starpā izvērtās, pamatoti ir saistījusi Civillikuma 1635.pantā noteikto cietušās persona tiesību prasīt nodarītā kaitējuma atlīdzību tās tiesību aizskāruma gadījumā, ar Civillikuma 1636.pantā noteikto ierobežojumu šīs tiesības izlietošanai.

Kā jau minēts iepriekš, prasītājs šī procesa ietvaros nav atbrīvot no pienākuma pierādīt sava prasījuma pamatotību, bet atbildētājs no pienākuma pierādīt savu iebildumu pamatotību.

Civillietu tiesu palāta atzīst, ka kriminālprocesa materiāli, kas faktiski kalpo par vienīgi pierādījumu avotu šīs lietas ietvaros, neapstrīdami apliecina incidenta faktu, taču neapliecina prasītāja apgalvojumu, ka miesas bojājumus, ko prasītājs norāda kā pamatu savam prasījumam par morālā kaitējuma un veselībai nodarītā kaitējuma atlīdzību, prasītājam prettiesiskas rīcības rezultātā būtu nodarījis tieši atbildētājs. Taču kriminālprocesa ietvaros sniegtie atbildētāja paskaidrojumi apliecina faktu, ka viņš ir vēlējies no konflikta izvairītie un mēģinājis pamest klubu, taču viņam tas nav izdevies.

[11.2] Neapšaubot faktu, ka pušu starpā notikušā incidenta rezultātā prasītājam tika nodarīti miesas bojājumi, kas izraisīja sāpes un fiziskas ciešanas, pie apstākļiem, ka lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēti visi civiltiesiskās atbildības iestāšanās pamati, proti, atbildētāja prettiesiska darbība, faktam, ka prasītāja iekļaušana parādnieku sarakstā sakarā ar nesamaksāto slimnīcas rēķinu ir viņa godu un cieņu pazemojoša, kā arī faktam, ka atbildētāja darbību rezultātā prasītājam ir radītas fiziskas ciešanas, sāpes un miesas bojājumi, nav būtiskas nozīmes šīs lietas ietvaros.

Līdz ar to apelācijas sūdzības arguments, ka prasītāja iekļaušana parādnieku sarakstā ir viņa godu un cieņu aizskaroša, kā arī argumentam, ka atbildētāja darbību rezultātā prasītājam tika nodarīti miesas bojājumi, kas izraisīja fiziskas ciešanas, sāpes, kā arī kaitējumu veselībai, nevar kalpot par pamatu pretēja sprieduma taisīšanai lietā.

[11.3] Apelācijas sūdzībā, norādot uz viņam nodarītajiem tiešajiem zaudējumiem, kas sastāv no nesamaksātiem ārstēšanās izdevumiem 398,40 EUR apmērā un dažādo ķirurģisko operāciju, kas nepieciešamas kreisās auss gliemežnīcas rekonstrukcijai, aptuvenajām izmaksām 21 343,08 EUR apmērā, neapstrīd faktu, ka šādus izdevumus viņš nav veicis.

Tā, rezultātā pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Civillikuma 1771.panta noteikumiem, pamatoti ir atzinusi, ka iepriekš minētie zaudējumi nav atzīstami par tādiem, kas jau cēlušiem, bet gan par tādiem, kas vēl stāv priekšā, kā rezultātā tie dod tiesību tikai uz nodrošinājumu, nevis uz atlīdzību.

Apelācijas sūdzība nesatur iebildumus attiecībā uz iepriekš minēto pirmās instances tiesas izdarīto secinājumu.

[11.4] Arī apelācijas sūdzības arguments, ka atbildētājam kā Apvienotās Karalistes policijas darbiniekam ir pietiekoši naudas līdzekļi, lai segtu prasītājam nodarīto morālo kaitējumu un apmaksātu viņa ārstēšanās izdevumus, nevar būt par pamatu pretēja sprieduma taisīšanai, jo šim faktam nav nozīmes, ja netiek konstatēts atbildētāja pienākums atlīdzināt prasītājam morālo kaitējumu un ārstēšanās izdevumus.

[12] Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Civillietu tiesu palāta atzīst, ka pirmās instances tiesa ir objektīvi novērtējusi visus lietas apstākļus un pieņēmusi pamatotu un likumīgu spriedumu, savukārt apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nevar kalpot par pamatu pretēja sprieduma taisīšanai.

[13] Civillietu tiesu palāta atzīst, ka noraidot prasību, no prasītāja par labu atbildētājam, saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta „c" apakšpunktu, ir piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumu, proti, izdevumi advokāta palīdzības samaksai 3 524 EUR apmērā.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.pantu, 454.panta pirmo un otro daļu, Civillietu tiesu palāta

nosprieda:

/pers. F/ prasību pret /pers. G/ par veselībai nodarītā kaitējuma un morālās kompensācijas piedziņu 306 315,84 EUR apmērā – noraidīt pilnībā.

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. G/, dzimis /datums/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus

3 524 EUR (trīs tūkstoši pieci simti divdesmit četri *euro*) apmērā.

Noteikt /pers. F/ sprieduma daļā par naudas summas piedziņu labprātīgas izpildes termiņu – 10 (desmit) dienu laikā, skaitot no dienas, kad spriedums stājies likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātā un samaksājot drošības naudu 284,57 EUR apmērā.

Pilns spriedums sastādīts 2015.gada 23.martā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese (paraksts) M.Šķendere

Tiesnese (paraksts) D.Jansone

Tiesnesis (paraksts) N.Riņķis

NORAKSTS PAREIZS

Latvijas Republikas Augstākās tiesas

Civillietu tiesu palātas tiesnese M.Šķendere

Rīgā 2015.gada 23.martā